

[Niels Frederiksen.]

laant dem. (*Madsen-Mygdal*: Det er ganske urigtigt!). Nej, saa har det ærede Medlem ikke læst sit eget Forslag.

Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, fremsatte angaaende denne Sag en Udtalelse, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til. Han fraraadede, at man tog dem med ind under denne Lovgivning, som i Forvejen havde faaet Statslaan. Jeg ønsker om denne Opfattelse at sige, at det vilde være stor Uret mod de Tusinder af Landbrugere, der har stiftet Hjem ved Statens Udlaansvirksomhed i de senere Aar. Der er mange Kategorier indenfor det danske Landbrug, som er Laantagere af Statens Midler i de senere Aar. Alle uden Undtagelse har disse Mennesker stiftet Hjem under Højkonjunktorens Forhold og Priser. Alle de Institutioner, der har skullet administrere de gældende Love, har administreret dem og bevilget disse Udlaan under de vanskeligste økonomiske Forhold. Der er mange, mange af disse Hjem, der i Dag ikke er de Penge værd, som Statslaanet i dem andrager. Det vilde efter min Mening være en urimelig Uret af Staten i dette Tilfælde at kræve, at Tvangsauktion skulde afgøre Forholdet mellem Skyldner og Kreditor, naar denne sidste var Staten, medens man i andre Tilfælde kunde yde Hjælp til at lade ikke Tvangsauktion, men Akkordordning bestemme, om Statshusmændene eller den Laantager, der har anden Prioritet i sin Ejendom hos Staten, kunde blive i sit Hjem, naar det ellers var en dygtig og ordentlig Mand. En mere urimelig Tankegang synes jeg man skal søge efter, og det forekommer mig, at naar Kriselaan paa dette Omraade er Statens Haandsrækning til en frivillig Akkordordning, da bør Staten gaa foran som Panthaver, vise den Vej, det er muligt at komme, uden at Tvangsauktion skal afgøre Mellemværendet, naar man ellers staar overfor dygtige og ordentlige Folk. Men ellers har man ikke fra Oppositionspartiernes Side faaet Bidrag til den Erhvervs politik, man mener er tiltrængt, og som man paastaar at den siddende Regering mangler Evne til at fremsætte Forslag om og have Førerskabet i.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde om dette Spørgsmaal, at det, det gælder om, er, at Regeringen fremlægger en „planmæssigt tilrettelagt økonomisk Tilpasningspolitik“. Det lyder overordentlig smukt, men spørger man: Hvad er det? saa tror jeg, at Fremsetteren af Udtalelsen og hans Parti er i Tvivl. Jeg vil i alt Fald nu

som ved en tidligere Debat prøve paa at analysere eller komme til Klarhed over, hvad der er ment med en saadan Udtalelse. Kort før havde det ærede Medlem udtalt sin Glæde over, at det dog saa ud til, at Arbejdskampen drev over. Denne Udtalelse kan vist tiltrædes af næsten alle i vort Land, og Ønsket om, at Kampen med dens ødelæggende Virkninger og økonomiske Tab kan undgaas, næres vist af saa godt som alle. Men det forekommer rigtignok mig, at sammenholder man denne Udtalelse og dette Ønske med de Taler, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ellers holder, med hans stærke Angreb paa Organisationerne, henførende til disse Aarsagen til de vanskelige Tilstande, vi har erhvervsmæssigt, de stivnende Organisationsforhold, staar de to Udtalelser i skærende Modsætning til hinanden. For hvis man ønsker Organisationerne sprængt, Arbejdsforhandlingerne endt uden Resultat, Kaos og Opløsning, saa var der jo en Lejlighed her for de to modstaaende Organisationer til at tage Kampen, Opløsningen, Sammenbrudet, i Stedet for at tage de prismæssige Aftaler, der er Betingelsen for fortsat Arbejde og en rolig Udvikling. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at hvis det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde været Statsminister under den nuværende Situation og da havde holdt Taler mod Organisationerne af samme Art, som han holder som Oppositionspartiets Fører, vilde det have været den mest direkte Opfordring til Organisationerne til at tage Kampen, Stødet, straks, i Stedet for at komme til en Ordning, som er en Betingelse for rolige Arbejds- og Erhvervsforhold i den kommende Tid.

Det er heller ikke det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal alene, der i den vanskelige Situation har givet sit Bidrag i denne Sag. Flere af Venstres Blade har jo aabent udtrykt, at det var maaske bedre at tage Stødet straks; de har provokeret alle de samfundsødelæggende Elementer, som findes i vort Folk, frem til Kamp. Jeg kan derfor ikke undlade at gøre opmærksom paa følgende: Hvad betyder i Realiteten Taler om en planmæssig tilrettelagt økonomisk Tilpasningspolitik? Betyder den, at man fra en Regerings Side vilde tilrettelægge en Prispolitik, der tvang Priserne nedad paa de Varer, der fremstilles i den ene af de to Verden, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ynder at tale om? Har Lovgivningsmagten nogle forsvarligt anvendelige Midler til i denne vanskelige Situation at fremsætte Lovforslag, der tvinger Priserne, Produktionsomkostnin-